

Chanakya Niti Devanagari Alphabetical

——
शाण्डक्यनीति वार्त्तानुक्रमित

——
Document Information

Text title : chANakya nItI varNANukramita

File name : chANakyanItikrama.itx

Category : major_works, chANakya, upadesha, subhASHita, subhaashita

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Chanakya [circa 350 B.C.]

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : A manual of ethics/morals

Latest update : October 8, 2022

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

July 11, 2024

sanskritdocuments.org

याज्ञिक्यनीति वार्त्तानुक्रमित

आचारः कुलमाख्याति देशमाख्याति भाषणम् ।
सम्भ्रमः स्नेहमाख्याति वपुराख्याति भोजनम् ॥ ०३-०२
आडारनिद्राभयमैथुनानि
समानि यैतानि नृणां पशूनाम् ।
ज्ञानं नराणामधिको विशेषो
ज्ञानेन जीनाः पशुभिः समानाः ॥ १७-१७
आलस्योपगता विद्या परलस्तगतं धनम् ।
अल्पबीजं लतं क्षेत्रं लतं सैन्यमनायकम् ॥ ०५-०७
आपदर्थे धनं रक्षेच्छ्रीमतां कुत आपदः ।
कदाश्चिन्वते लक्ष्मीः सञ्चितोऽपि विनश्यति ॥ ०१-०७
आपदर्थे धनं रक्षेद्द्वारान् रक्षेद्धनैरपि ।
आत्मानं सततं रक्षेद्दरैरपि धनैरपि ॥ ०१-०६
आमद्रेषाद्भवेन्मृत्युः परद्रेषाद्धनक्षयः ।
राजद्रेषाद्भवेन्नाशो ब्रह्मद्रेषात्सुलक्षयः ॥ १०-११
आर्तेषु विप्रेषु दयान्वितश्च
यच्छ्रद्धया स्वल्पमुपैति दानम् ।
अनन्तपारमुपैति राजन्
यदीयते तन्न लभेद्दुविजैभ्यः ॥ १२-०२
आत्मवर्गं परित्यज्य परवर्गं समाश्रयेत् ।
स्वयमेव लयं याति यथा राजान्यधर्मतः ॥ ११-०२
आत्मापराधवृक्षस्य कृलान्येतानि देहिनाम् ।
दारिद्र्यदुःखरोगाणि बन्धनव्यसनानि च ॥ १४-०२
आतुरे व्यसने प्राप्ते दुर्भिक्षे शत्रुसङ्घटे ।
राजद्वारे श्मशाने च यस्तिष्ठति स बाधवः ॥ ०१-१२
आयुः कर्म च वित्तं च विद्या निधनमेव च ।

पञ्चैतानि हि सृज्यन्ते गर्भस्थस्यैव देहिनः ॥ ०४-०१
 अब्यासाद्धार्यते विधा कुलं शीलेन धार्यते ।
 गुणैः ज्ञायते त्वार्यः कोपो नेत्रेषु गम्यते ॥ ०५-०८
 अधः पश्यसि किं बाले पतितं तव किं भुवि ।
 रे रे भूर्धनं न जानासि गतं तारुण्यमौक्तिकम् ॥ १७-२०
 अधमा धनमिच्छन्ति धनमानौ च मध्यमाः ।
 उत्तमा मानमिच्छन्ति मानो हि मलतां धनम् ॥ ०८-०१
 अधना धनमिच्छन्ति वाचं सैव यत्तुष्यदाः ।
 मानवाः स्वर्गमिच्छन्ति मोक्षमिच्छन्ति देवताः ॥ ०५-१८
 अधीत्येदं यथाशास्त्रं नरो जानाति सत्तमः ।
 धर्मोपदेशविष्यातं कार्याकार्यं शुभाशुभम् ॥ ०१-०२
 अध्वा जरा देहवतां पर्वतानां जलं जरा ।
 अमैथुनं जरा स्त्रीणां वस्त्राणामातपो जरा ॥ ०४-१७
 अग्निरापः स्त्रियो भूर्धाः सर्पा राजकुलानि च ।
 नित्यं यत्नेन सेव्यानि सधः प्राण्डराणि षट् ॥ १४-१२
 अग्निर्देवो द्विजातीनां मुनीनां वृद्धिर्देवतम् ।
 प्रतिमा स्वल्पबुद्धीनां सर्वत्र समदर्शिनः ॥ ०४-१८
 अलिं नृपं च शार्दूलं वृद्धं च बालकं तथा ।
 परश्चानं च भूर्धनं च सप्त सुमात्रं बोधयेत् ॥ ०८-०७
 अलो भवति चित्राणि यरितानि मलात्मनाम् ।
 लक्ष्मीं तुलाय मन्यन्ते तद्भारेण नमन्ति च ॥ १३-०४
 अजोर्षो भेषजं वारि जोर्षो वारि बलप्रदम् ।
 भोजने यामृतं वारि भोजनान्ते विषापलम् ॥ ०८-०७
 अकृष्टकृलमूलानि वनवासरतिः सदा ।
 कुरुतेऽडरुः श्राद्धमृषिर्विप्रः स उच्यते ॥ ११-११
 अलिरथं नलिनीदलमध्यगः
 कमलिनीमकरन्दमदालसः ।
 विधिवशात्परदेशमुपागतः
 कुटजपुष्परसं बहु मन्यते ॥ १५-१५
 अयममृतनिधानं नायकोऽप्योषधीनां
 अमृतमयशरीरः कान्तियुक्तोऽपि यन्द्रः ।
 भवति विगतरश्मिर्माण्डलं प्राप्य तानोः

परसदननिविष्टः को लघुत्वं न याति ॥ ०३-३१ Ed. Sharma

अनागतविधाता य प्रत्युत्पन्नमतिस्तथा ।

द्वावेतौ सुभमेधेते यद्भवविष्यो विनश्यति ॥ १३-०७

अनालोड्य व्ययं कर्ता अनाथः कलडप्रियः ।

आतुरः सर्वक्षेत्रेषु नरः शीघ्रं विनश्यति ॥ १२-१६

अनभ्यासे विषं शास्त्रमञ्जुर्लो भोजनं विषम् ।

दरिद्रस्य विषं गोष्ठी वृद्धस्य तरुणी विषम् ॥ ०४-१५

अनन्तशास्त्रं बहुलाश्च विद्याः

स्वल्पश्च कालो बहुविघ्नता य ।

यत्सारभूतं तद्गुपासनीयां

उंसो यथा क्षीरमिवाम्बुमध्यात् ॥ १५-१०

अनवस्थितकार्यस्य न जने न वने सुभम् ।

जनो दडति संसर्गाद्धनं संगविवर्जनात् ॥ १३-१६

अनित्यानि शरीराणि विभवो नैव शाश्वतः ।

नित्यं संनिहितो मृत्युः कर्तव्यो धर्मसङ्ग्रहः ॥ १२-१२

अन्नडीनो दडेद्राष्ट्रं मन्त्रडीनश्च ऋत्विजः ।

यजमानं दानडीनो नास्ति यज्ञसमो रिपुः ॥ ०८-२३

अन्नाद्दशगुणं पिष्टं पिष्टाद्दशगुणं पयः ।

पयसोऽष्टगुणं मांसां मांसाद्दशगुणं घृतम् ॥ १०-१६

अनृतं साडसं माया मूर्धत्वमतिलोभिता ।

अशौच्यत्वं निर्दयत्वं स्त्रीणां दोषाः स्वभावजः ॥ ०२-०१

अन्तःसारविडीनानामुपदेशो न जायते ।

मलयायलसंसर्गात्र वेणुश्चन्दनायते ॥ १०-०८

अन्तर्गतमलो दृष्टस्तीर्थस्नानशतैरपि ।

न शुध्यति यथा भाण्डं सुराया दण्डितं य सत् ॥ ११-०७

अनुलोमेन बलिनं प्रतिलोमेन दूर्जनम् ।

आत्मतुल्यबलं शत्रुं विनयेन बलेन वा ॥ ०७-१०

अन्यायार्जितवित्तपूर्वामुदरं गर्वेण तुङ्गं शिरो

रे रे जम्बुक मुञ्च्य मुञ्च्य सडसा नीचं सुनिन्द्यं वपुः ॥ ०५-०५ Ed. Sharma

अन्यायोपार्जितं द्रव्यं दश वर्षाणि तिष्ठति ।

प्राप्ते चैकादशे वर्षे समूलं तद्धिनश्यति ॥ १५-०६

अन्यथा वेदशास्त्राणि ज्ञानपाण्डित्यमन्यथा ।

अन्यथा तत्पदं शान्तं लोकाः क्लिश्यन्ति याङ्-न्यथा ॥ ०५-१०

अपुत्रस्य गृहं शून्यं दिशः शून्यास्त्वभान्धवाः ।

भूर्भस्य लृढयं शून्यं सर्वशून्या दरिद्रता ॥ ०४-१४

अर्धाधीताश्च यैर्वेदास्तथा शुद्रान्नभोजनाः ।

ते द्विजाः किं करिष्यन्ति निर्विषा एव पन्नगाः ॥ ०६-०८

अर्थनाशं मनस्तापं गृहे दृश्वरितानि य ।

वञ्चनं यापमानं य मतिमात्रं प्रकाशयेत् ॥ ०७-०१

असन्तुष्टा द्विजा नष्टाः सन्तुष्टाश्च मडीभृतः ।

सलज्जग गण्डिका नष्टा निर्लज्जश्च कुलाङ्गना ॥ ०८-१८

अशक्तस्तु भवेत्साधुर्भ्रमयाशी वा निर्धनः ।

व्याधितो देवभक्तश्च वृद्धा नारी पतिव्रता ॥ १७-०६

अतिक्रवेशेन यद्द्रव्यमतिलोभेन यत्सुषुम् ।

शत्रूणां प्रणिपातेन ते ख्यर्था मा भवन्तु मे ॥ १६-११

अतिरूपेण वा सीता अतिगर्वेण रावाणः ।

अतिदानाद्भविर्बद्धो ज्यतिसर्वत्र वर्जयेत् ॥ ०३-१२

अत्यासन्ना विनाशाय दूरस्था न क्लृप्तप्रदा ।

सेव्यतां मध्यभावेन राजा वह्निर्गुरुः स्त्रियः ॥ १४-११

अत्यन्तकोपः कटुका य वाणी

दरिद्रता य स्वजनेषु वैरम् ।

नीयप्रसंगः कुलडीनसेवा

सिद्धानि देहे नरकस्थितानाम् ॥ ०७-१७

अयममृतनिधानं नायकोऽप्योषधीनाम्

अमृतमयशरीरः कान्तियुक्तोऽपि यन्द्रः ।

भवतिविगतश्चिर्मर्षलं प्राप्य भानोः

परसदननिविष्टः को लघुत्वं न याति ॥ १५-१४

अयुक्तं स्वामिनो युक्तं युक्तं नीयस्य दूषणम् ।

अमृतं राडवे मृत्युर्विषं शङ्करभूषणम् ॥ १५-०७

बाहुवीर्यं बलं राज्ञां ब्रह्मणो ब्रह्मविद्बली ।

रूपयौवनमाधुर्यं स्त्रीणां बलमनुत्तमम् ॥ ०७-११

अन्धनानि भलु सन्ति अहूनि

प्रेमरञ्जुङ्गतअन्धनमन्यत् ।

दारुभेदनिपुणोऽपि षडंघ्रि-

निष्क्रियो भवति पञ्चशकोशः ॥ १५-१७
 अङ्गनां यैव सत्त्वानां समवायो रिपुञ्जयः ।
 वर्षाधाराधरो मेघस्तृणैरपि निवार्यते ॥ १४-०४
 बह्वाशी स्वल्पसन्तुष्टः सनिद्रो लघुयेतनः ।
 स्वामिभक्तश्च शूरश्च षडेते श्वानतो गुणाः ॥ ०६-२०
 अलं विद्या य विप्राणां राज्ञां सैन्यं अलं तथा ।
 अलं वित्तं य वैश्यानां शूद्राणां पारिचर्यकम् ॥ ०२-१६
 अन्धाय विषयासङ्गो मुक्त्यै निर्विषयं मनः ।
 मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ॥ १३-१२
 भस्मना शुद्ध्यते कास्यं ताम्रमभ्वेन शुद्ध्यति ।
 रजसा शुद्ध्यते नारी नदी वेगेन शुद्ध्यति ॥ ०६-०३
 भोज्यं भोजनशक्तिश्च रतिशक्तिर्वराङ्गना ।
 विभवो दानशक्तिश्च नाल्यस्य तपसः क्लमम् ॥ ०२-०२
 अमन्सम्पूज्यते राजा अमन्सम्पूज्यते द्विजः ।
 अमन्सम्पूज्यते योगी स्त्री अमन्ती विनश्यति ॥ ०६-०४
 बुद्धिर्यस्य अलं तस्य निर्बुद्धेश्च कुतो अलम् ।
 वने सिंघो यदोन्मत्तः मशकेन निपातितः ॥ १०-१६
 याज्ञानानां सलस्रैश्च सूरिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ।
 अको हि यवनः प्रोक्तो न नीयो यवनात्परः ॥ ०८-०५
 यला लक्ष्मीश्चलाः प्राणाश्चले ज्वितमन्दिरे ।
 यलाचले य संसारे धर्म अको हि निश्चलः ॥ ०५-२०
 छिन्नोऽपि यन्मनतरुर्न जहाति गन्धं
 वृद्धोऽपि वारणपतिर्न जहाति लीलाम् ।
 यन्त्रार्पितो मधुरतां न जहाति चेक्षुः
 क्षीणोऽपि न त्यजति शीलगुणाकुलीनः ॥ १५-१८
 दक्षिण्यं स्वजने दया परजने शाठ्यं सदा दुर्जने
 प्रीतिः साधुजने स्मयः अलजने विद्वज्जने आर्जवम् ।
 शौर्यं शत्रुजने क्षमा गुरुजने नारीजने धूर्तता
 अर्थं ये पुरुषा कलासु कुशलास्तेष्वेव लोकास्थितिः ॥ १२-०३
 दानार्थिनो मधुकरा यद्दि कर्णतालैर्दूरीकृताः
 दूरीकृताः करिवरेण मदान्धबुद्ध्या ।
 तस्यैव गाण्डयुग्ममाण्डनानिरेषा

भृगाः पुनर्विकथपद्मवने वसन्ति ॥ १७-१८

दाने तपसि शौर्ये वा विज्ञाने विनये नये ।

विस्मयो नहि कर्तव्यो बहुरत्ना वसुन्धरा ॥ १४-०८

दानेन पाणिर्न तु कङ्कणेन

स्नानेन शुद्धिर्न तु यन्दनेन ।

मानेन तृप्तिर्न तु भोजनेन

ज्ञानेन मुक्तिर्न तु मुण्डनेन ॥ १७-१२

दारिद्र्यनाशनं दानं शीलं दुर्गतिनाशनम् ।

अज्ञाननाशिनी प्रज्ञा भावना भयनाशिनी ॥ ०५-११

दातृत्वं प्रियवक्तृत्वं धीरत्वमुचितज्ञता ।

अभ्यासेन न लभ्यन्ते यत्वारः सड्जा गुणाः ॥ ११-०१

दृढ्यमानाः सुतीव्रेण नीयाः परयशोऽग्निना

अशक्तास्तत्पदं गन्तुं ततो निन्दां प्रकुर्वते ।

दरिद्रता धीरतया विराजतेकुवस्त्रता शुभ्रतया विराजते

कदत्रता योष्पातया विराजते कुरुपता शीलतया विराजते ॥ ०६-१४

दर्शनध्यानसंस्पर्शैर्मत्सी कूर्मी य पक्षिणी ।

शिशुं पालयते नित्यं तथा सज्जन-संगतिः ॥ ०४-०३

दृढाभिमाने गलितं ज्ञानेन परमात्मनि ।

यत्र यत्र मनो याति तत्र तत्र समाधयः ॥ १३-१३

द्वेवद्रव्यं गुरुद्रव्यं परदाराभिर्मर्शनम् ।

निर्वाहः सर्वभूतेषु विप्रश्चाएडाव उच्यते ॥ ११-१७

द्वयं भोजयधनं धनं सुकृतिभिर्नो सञ्चयस्तस्य वै

श्रीकर्णस्य भवेश्च विक्रमपतेरधापि कीर्तिः स्थिता ।

अस्माकं मधुदानभोगरहितं नाथं चिरात्सञ्चितं

निर्वाणामिति नैजपाद्युगलं धर्षन्त्यडो मक्षिकाः ॥ ११-१८

धनधान्यप्रयोगेषु विद्यासङ्ग्रहणे तथा ।

आडारे व्यवहारे य त्यक्तलज्जः सुभी भवेत् ॥ ०७-०२

धनधान्यप्रयोगेषु विद्यासङ्ग्रहणे तथा ।

आडारे व्यवहारे य त्यक्तलज्जः सुभी भवेत् ॥ १२-२१

धनहीनो न हीनश्च धनिकः स सुनिश्चयः ।

विधारत्नेन हीनो यः स हीनः सर्ववस्तुषु ॥ १०-०१

धनेषु ज्वितव्येषु स्त्रीषु याडारकर्मसु ।

अतृमाः प्राणिनः सर्वे याता यास्यन्ति यान्ति य ॥ १६-१३
 धनिकः श्रोत्रियो राजा नदी वैद्यस्तु पञ्चमः ।
 पञ्च यत्र न विद्यन्ते न तत्र द्विवसं वसेत् ॥ ०१-०८
 धन्या द्विजमयी नौका विपरीता भवार्णवे ।
 तरन्त्यधोगताः सर्वे उपरिष्ठाः पतन्त्यधः ॥ १५-१३
 धर्माप्याने श्मशाने य रोगिणां या मतिर्भवेत् ।
 सा सर्वद्वैव तिष्ठेय्येत्को न मुच्येत बन्धनात् ॥ १४-०६
 धर्मार्थकाममोक्षाणां यस्यैकोऽपि न विद्यते ।
 अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ ०३-२०
 धर्मार्थकाममोक्षाणां यस्यैकोऽपि न विद्यते ।
 अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ १३-१०
 धर्मं धनं य धान्यं य गुरोर्वचनमौषधम् ।
 सुगृहीतं य कर्तव्यमन्यथा तु न ञ्जवति ॥ १४-१८
 धर्मे तत्परता मुषे मधुरता दाने समुत्साहता
 मित्रेऽवञ्चकता गुरौ विनयता चित्तेऽतिमभीरता ।
 आचार्ये शुचिता गुणे रसिकता शास्त्रेषु विज्ञानता
 उपे सुन्दरता शिवे भजनता त्वय्यस्ति भो राघव ॥ १२-१५
 दीपो भक्षयते ध्वान्तं कञ्जलं य प्रसूयते ।
 यदन्नं भक्षयते नित्यं जायते तादृशी प्रजा ॥ ०८-०३
 दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं पिभेज्जलम् ।
 शास्त्रपूतं वदेद्वाक्यः मनःपूतं समाचरेत् ॥ १०-०२
 दुराचारी दुरादृष्टिर्दुरावासी य दुर्जनः ।
 यन्मैत्री क्षिपते पुंभिर्नरः शीघ्रं विनश्यति ॥ ०२-१८
 दूरागतं पथि श्रान्तं वृथा य गृहमागतम् ।
 अनर्थयित्वा यो भुङ्क्ते स वै याद्दाल उच्यते ॥ १५-११
 दूरस्थोऽपि न दूरस्थो यो यस्य मनसि स्थितः ।
 यो यस्य हृदये नास्ति समीपस्थोऽपि दूरतः ॥ १४-०८
 दुर्जनं सज्जनं कर्तुमुपायो नहि भूतले ।
 अपानं शातधा धौतं न श्रेष्ठमिन्द्रियं भवेत् ॥ १०-१०
 दुर्जनस्य य सर्पस्य वरं सर्पो न दुर्जनः ।
 सर्पो दंशति काले तु दुर्जनस्तु पटे पटे ॥ ०३-०४
 दृष्ट्वा भार्या शठं मित्रं भृत्यश्चोत्तरदायकः ।

ससर्पे य गृहे वासो मृत्युरेव न संशयः ॥ ०१-०५

दूतो न सञ्चरति भे न थलेथ्य वार्त्ता

पूर्वं न जल्पितमिदं न य सङ्गमोऽस्ति ।

व्योम्नि स्थितं रविशाशिग्रहणं प्रशस्तं

जानाति यो द्विजवरः स कथं न विद्वान् ॥ ०६-०५

ऐक्येव पदार्थस्तु त्रिधा भवति वीक्षितः ।

कुण्डपं कामिनी मांसं योगिभिः कामिभिः श्वभिः ॥ १४-१६

ऐक्यवृक्षसमारुढा नानावर्णा विडङ्गमाः ।

प्रभाते दृक्षु दशसु यान्ति का तत्र वेदना ॥ १०-१५

ऐक्याखरेण सन्तुष्टः षट्कर्मनिरतः सदा ।

ऋतुकालाभिगामी य स विप्रो द्विज उच्यते ॥ ११-१२

ऐक्याकिना तपो द्वाभ्यां पठनं गायनं त्रिभिः ।

यतुर्भिर्गमनं क्षेत्रं पञ्चभिर्बहुभि रणः ॥ ०४-१२

ऐक्याक्षरप्रदातारं यो गुरुं नाभिवन्दते ।

श्वानयोनिशतं गत्वा याएडालेष्वभिजायते ॥ १३-२०

ऐक्यमध्यक्षरं यस्तु गुरुः शिष्यं प्रबोधयेत् ।

पृथिव्यां नास्ति तद्द्रव्यं यद्वत्त्वा सोऽनृणी भवेत् ॥ १५-०२

ऐकेन शुष्कवृक्षेण दृश्यमानेन वह्निना ।

दृश्यते तद्भनं सर्वं कुपुत्रेण कुलं यथा ॥ ०३-१५

ऐकेनापि सुपुत्रेण विद्यायुक्तेन साधुना ।

आह्लादितं कुलं सर्वं यथा यन्त्रेण शर्वरी ॥ ०३-१६

ऐकेनापि सुवृक्षेण पुष्पितेन सुगान्धिना ।

वासितं तद्भनं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ॥ ०३-१४

ऐकोऽपि गुणवान्पुत्रो निर्गुणेन शतेन किम् ।

ऐक्यश्चन्द्रस्तमो ऽन्ति न य ताराः सलस्रशः ॥ ०४-०६

ऐकोऽरसमुद्भूता ऐकनक्षत्रजातकाः ।

न भवन्ति समाः शीले यथा ब्रह्मरूपकाः ॥ ०५-०४

ऐतदर्थे कुलीनानां नृपाः कुर्वन्ति सङ्ग्रहम् ।

आदिमध्यावसानेषु न ते गच्छन्ति विडियाम् ॥ ०३-०५

गम्यते यद्दि मृगेन्द्रमन्दिरं

लभ्यते करिकपालमौजितकम् ।

जम्बुकालयगते य प्राप्यते

वत्सपुच्छभरथर्मभाण्डनम् ॥ ०७-१८

गन्धः सुवर्णो कृलमिक्षुदण्डे

नाकरि पुष्पं भलु यन्दनस्य ।

विद्धान्धनाढ्यश्च नृपश्चिरायुः

धातुः पुरा कोऽपि न बुद्धिदोऽभूत् ॥ ०८-०३

गते शोको न कर्तव्यो भविष्यं नैव चिन्तयेत् ।

वर्तमानेन कालेन वर्तयन्ति विद्यक्षाणाः ॥ १३-०२

गीर्वाणवाणीषु विशिष्टबुद्धि-

स्तथापि भाषान्तरलोषुपोऽडम् ।

यथा सुधायाममरेषु सत्यां

स्वर्गाङ्गनानामधरासवे रुचिः ॥ १०-१८

गृढासक्तस्य नो विद्या नो दया मांसभोजिनः ।

द्रव्यलुब्धस्य नो सत्यं स्त्रैणस्य न पवित्रता ॥ ११-०५

गृहीत्वा दक्षिणां विप्रास्त्यजन्ति यजमानकम् ।

प्राप्तविद्या गुरुं शिष्या दग्धारण्यं मृगास्तथा ॥ ०२-१८

गूढमैथुनयारित्वं काले काले य सङ्गडम् ।

अप्रमत्तमविश्वासं पञ्च शिक्षेभ्य वायसात् ॥ ०६-१८

गुणाः सर्वत्र पूजयन्ते न मलयोऽपि सम्पदः ।

पूर्वोन्दुः किं तथा वन्द्यो निष्कलङ्को यथा कृशः ॥ १६-०७

गुणैः सर्वज्ञतुल्योऽपि सीदत्येको निराश्रयः ।

अनर्धमपि माण्ड्यं उमाश्रयमपेक्षते ॥ १६-१०

गुणैरुत्तमतां याति नोच्यैरासनसंस्थिताः ।

प्रासादशिभरस्थोऽपि काकः किं गरुडायते ॥ १६-०६

गुणो भूषयते रूपं शीलं भूषयते कुलम् ।

सिधिरभूषयते विद्यां भोगो भूषयेते धनम् ॥ ०८-१५

गुरुरग्निर्द्विजातीनां वार्त्तानां ब्राह्मणो गुरुः ।

पतिरेव गुरुः स्त्रीणां सर्वस्याभ्यागतो गुरुः ॥ ०५-०१

उस्तौ दानविवर्जितौ श्रुतिपुटौ सारस्वतद्रोहिणौ

नेत्रे साधुविलोकनेन रक्षिते पादौ न तीर्थं गतौ ।

अन्यायार्जितवित्तपूर्वमुदरं गर्वेण तुङ्गं शिरो

रे रे जम्बुक मुञ्च मुञ्च सडसा नीचं सुनिन्द्यं वपुः ॥ १२-०४

उस्ती अङ्कुशमात्रेण वाञ्छो उस्तेन ताडयते ।

शृङ्गी लगुऽलस्तेन षड्गुऽलस्तेन दृर्जनः ॥ ०७-०८

उस्ती स्थूलतनुः स याङ्कुशवशः किं उस्तिमात्रोऽङ्कुशो

दीपे प्रज्वलिते प्राशयति तमः किं दीपमात्रं तमः ।

वज्रेणापि उताः पतन्ति गिरयः किं वज्रमात्रं नगा-

स्तेजो यस्य विराजते स बलवान्-स्थूलेषु कः प्रत्ययः ॥ ११-०३

उतं ज्ञानं क्रियाधीनं उतश्चाज्ञानतो नरः ।

उतं निर्णायकं सैन्यं स्त्रियो नष्टा ङ्यभर्तृकाः ॥ ०८-०८

धक्षुद्विडास्तिवाः शूद्राः कान्ता उभय मेदिनी ।

यन्तं दधि ताम्बूलं मर्दनं गुणवर्धनम् ॥ ०८-१३

धक्षुरापः पयो मूलं ताम्बूलं क्लमौषधम् ।

भक्षयित्वापि कर्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रियाः ॥ ०८-०२

धन्द्रियाणि य संयम्य रागद्वेषविवर्जितः ।

समदुःखसुखः शान्तः तत्त्वज्ञः साधुरुच्यते ॥ ०६-१७

धन्द्रियाणि य संयम्य भक्तवत्पण्डितो नरः ।

देशकालबलं ज्ञात्वा सर्वकार्याणि साधयेत् ॥ ०४-१७ Ed. Sharma

धस्सितं मनसः सर्वं कस्य सम्पद्यते सुखम् ।

दैवायतं यतः सर्वं तस्मात्सन्तोषमाश्रयेत् ॥ १३-१४

जानीयात्प्रोषणो भृत्यान्भान्धवान् व्यसनागमे ।

मित्रं यापत्तिकालेषु भार्या य विभवक्षये ॥ ०१-११

जलभिन्दुनिपातेन कर्मशः पूर्यते घटः ।

स उेतुः सर्वविधानां धर्मस्य य धनस्य य ॥ १२-२२

जले तैलं भले गुड्यं पात्रे दानं मनागपि ।

प्राज्ञे शास्त्रं स्वयं याति विस्तारं वस्तुशक्तितः ॥ १४-०५

जल्पन्ति सार्धमन्येन पश्यन्त्यन्यं सविभ्रमाः ।

दृष्टये चिन्तयन्त्यन्यं न स्त्रीणामेकतो रतिः ॥ १६-०२

जनिता योपनेता य यस्तु विधां प्रयच्छति ।

अन्नदाता भयत्राता पञ्चैते पितरः स्मृताः ॥ ०५-२२

जन्म जन्म यदभ्यस्तं दानमध्ययनं तपः ।

तेनैवाभ्यासयोगेन देही याभ्यस्यते पुनः ॥ १६-१८

जन्ममृत्यू छि यात्येको भुनक्त्येकः शुभाशुभम् ।

नरकेषु पतत्येक एको याति परां गतिम् ॥ ०५-१३

शुवन्तं मृतवन्मन्ये देहिनं धर्मवर्जितम् ।

मृतो धर्मेश संयुक्तो दीर्घश्रुवी न संशयः ॥ १३-०६

का चिन्ता मम श्रुवने यद्विद्विष्वम्भरो गीयते

नो येदर्मकश्रुवनाय जननीस्तन्यं कथं निर्ममे ।

धत्यालोस्य मुहुर्मुहुर्दुपते लक्ष्मीपते डेवलं

त्वत्पादाम्भुजसेवनेन सततं कालो मया नीयते ॥ १०-१७

कालः पयति भूतानि कालः संडरते प्रजाः ।

कालः सुभेषु जागर्ति कालो विद्वुरतिक्रमः ॥ ०६-०७

कामकोधौ तथा लोभं स्वादुशङ्कारकौतुके ।

अतिनिद्रातिसेवे च विद्यार्थी ङ्यष्ट वशयेत् ॥ ११-१०

कामधेनुगुणा विद्या ङ्यकाले क्लदायिनी ।

प्रवासे मातृसदृशी विद्या गुभं धनं स्मृतम् ॥ ०४-०५

कान्तावियोगः स्वजनापमानं

ऋणस्य शेषं कुनृपस्य सेवा ।

दारिद्र्यभावाद्दिमुष्णं च मित्रं

विनाश्रिना पञ्च दडन्ति कायम् ॥ ०२-१४

काष्ठपाषाणधातूनां कृत्वा भावेन सेवनम् ।

श्रद्धया च तथा सिद्धिस्तस्य विष्णुप्रसादतः ॥ ०८-१२

काष्ठं कल्पतरुः सुमेरुरथलञ्चिन्तामणिः प्रस्तरः

सूर्यस्तीप्रकरः शशी क्षयकरः क्षारो वि वारां निधिः ।

कामो नष्टतनुर्वलिर्दितिसुतो नित्यं पशुः कामगौ-

नेतांस्ते तुलयामि भो रघुपते कस्योपमा दीयते ॥ १२-१६

कः कालः कानि मित्राणि को देशः कौ व्ययागमौ ।

कश्चालं का य मे शक्तिरिति चिन्त्यं मुहुर्मुहुः ॥ ०४-१८

कलौ दशसडस्त्राणि वरिस्त्यजति मेदिनीम् ।

तदर्थं जाह्नवीतोयं तदर्थं ग्रामदेवताः ॥ ११-०४

कर्मायत्तं क्लं पुंसां बुद्धिः कर्मानुसारिणी ।

तथापि सुधियश्चार्या सुविचार्यैव कुर्वते ॥ १३-१८

कष्टं च ङलु मूर्धत्वं कष्टं च ङलु यौवनम् ।

कष्टात्कष्टतरं यैव परगोडनिवासनम् ॥ ०२-०८

कस्य दोषः कुले नास्ति व्याधिना को न पीडितः ।

व्यसनं डेन न प्राप्तं कस्य सौष्यं निरन्तरम् ॥ ०३-०१

कवयः किं न पश्यन्ति किं न भक्षन्ति वायसाः ।

मधपाः किं न जल्पन्ति किं न कुर्वन्ति योषितः ॥ १०-०४
अलानां कष्टकानां य द्विविधैव प्रतिष्ठिया ।
उपानन्मुभभङ्गो वा दूरतो वा विसर्जनम् ॥ १५-०२
अनित्वा हि अनित्रेण भूतले वारि विन्दति ।
तथा गुरुगतां विधां शुश्रूषुरधिगच्छति ॥ १३-१७
किं जातैर्बाहुभिः पुत्रैः शोकसन्तापकारकैः ।
वरमेकः कुलालम्भी यत्र विश्राम्यते कुलम् ॥ ०३-१७
किं कुलेन विशालेन विद्यालीनेन देहिनाम् ।
दुष्कुलं यापि विदुषो देवैरपि स पूज्यते ॥ ०८-१८
किं तथा क्रियते घन्वा या न दोग्ध्री न गर्भिणी ।
कोऽर्थः पुत्रेण जातेन यो न विद्वान् न भक्तिमान् ॥ ०४-०८
किं तथा क्रियते लक्ष्या या वधूसि व केवला ।
या तु वेश्येव सामान्या पथिकैरपि भुज्यते ॥ १६-१२
कोऽर्थान्प्राप्य न गर्वितो विषयिणः कस्यापदोऽस्तं गताः
स्त्रीभिः कस्य न भण्डितं भुवि मनः को नाम राजप्रियः ।
कः कालस्य न गोचरत्वमगमत् कोऽर्था गतो गौरवं
को वा दुर्जनदुर्गमेषु पतितः क्षमेण यातः पथि ॥ १६-०४
को हि भारः समर्थानां किं दूरं व्यवसायिनाम् ।
को विदेशः सुविधानां कः परः प्रियवादिनाम् ॥ ०३-१३
कोडिलानां स्वरो रुपं स्त्रीणां रुपं पतिप्रतम् ।
विद्या रुपं कुरुपाणां क्षमा रुपं तपस्विनाम् ॥ ०३-०८
कृते प्रतिष्ठति कुर्याद्धिसने प्रतिष्ठिसनम् ।
तत्र दोषो न पतति दृष्टे दृष्टे समाचरेत् ॥ १७-०२
क्षीयन्ते सर्वदानानि यज्ञलोमभविष्ठियाः ।
न क्षीयते पात्रदानमभयं सर्वदेहिनाम् ॥ १६-१४
कुयैलिनं दन्तमलोपधारिणं
बह्वाशिनं निष्ठुरभाषिणं य ।
सूर्योदये यास्तमिते शयानं
विमुञ्चति श्रीर्यदि यकपाणिः ॥ १५-०४
कुत्रामवासः कुलडीनसेवा
कुभोजनं क्रोधमुष्णी य भार्या ।
पुत्रश्च मूर्ध्ना विधवा य कन्या

विनाग्निना षट्प्रदलन्ति कायम् ॥ ०४-०८

कुराजराज्येन कुतः प्रजासुभं

कुमित्रमित्रेण कुतोऽभिनिर्वृतिः ।

कुदारदारैश्च कुतो गृहे रतिः

कुशिष्यशिष्यमध्यापयतः कुतो यशः ॥ ०६-१४

क्रोधो वैवस्वतो राजा तृष्णा वैतरणी नदी ।

विद्या कामदुधा द्रेनुः सन्तोषो नन्दनं वनम् ॥ ०८-१४

लाक्षादितैलनीलीनां कौसुम्भमधुसर्पिषाम् ।

विकेता मधमांसानां स विप्रः शूद्र उच्यते ॥ ११-१४

लालनाद्ब्रह्मवो द्रोषास्ताऽने भ्रवो गुणाः ।

तस्मात्पुत्रं य शिष्यं य ताऽयेत्र तु लालयेत् ॥ ०२-१२

लालयेत्यञ्चवर्षाणि दशवर्षाणि ताऽयेत् ।

प्राप्ते तु षोडशे वर्षे पुत्रे मित्रवदायरेत् ॥ ०३-१८

लौकिके कर्मणि रतः पशूनां परिपालकः ।

वाणिज्यकृषिकर्मा यः स विप्रो वैश्य उच्यते ॥ ११-१३

लोभश्चेद्गुणेन किं पिशुनता यद्यस्ति किं पातकैः

सत्यं येत्तपसा य किं शुचि मनो यद्यस्ति तीर्थेन किम् ।

सौजन्यं यद्वि किं गुणैः सुमहिमा यद्यस्ति किं मण्डनैः

सद्विद्या यद्वि किं धनैरपयशो यद्यस्ति किं मृत्युना ॥ १७-०४

लोकयात्रा भयं लज्जा दाक्षिण्यं त्यागशीलता ।

पञ्च यत्र न विद्यन्ते न कुर्यात्तत्र संस्थितिम् ॥ ०१-१०

लुब्धानां यायकः शत्रुर्मूर्खानां बोधको रिपुः ।

जारस्त्रीणां पतिः शत्रुश्चौराणां चन्द्रमा रिपुः ॥ १०-०६

लुब्धमर्थेन गृह्णीयात् स्तब्धमञ्जलिर्कर्मणा ।

मूर्खं छन्दोऽनुवृत्त्या य यथार्थत्वेन पण्डितम् ॥ ०६-१२

मांसभक्ष्यैः सुरापानैर्मुषैश्चाक्षरवर्जितैः ।

पशुभिः पुरुषाकारैर्भारान्ता हि मेदिनी ॥ ०८-२२

माता य कमला देवी पिता देवो जनार्दनः ।

भान्धवा विष्णुभक्ताश्च स्वदेशो भुवनत्रयम् ॥ १०-१४

माता शत्रुः पिता वैरी याभ्यां भ्राता न पाठिताः ।

सत्समाम्ये न शोभन्ते उंसमध्ये बडो यथा ॥ ०२-११

मातृवत्परदारेषु परद्रव्येषु लोष्ट्रवत् ।

आत्मवत्सर्वभूतेषु यः पश्यति स पण्डितः ॥ १२-१४
 मनसा चिन्तितं कार्यं वाया नैव प्रकाशयेत् ।
 मन्त्रेण रक्षयेद्गुह्यं कार्यं यापि नियोजयेत् ॥ ०२-०७
 मण्डिर्लुण्ठति पादाग्रे कायः शिरसि धार्यते ।
 क्यविक्रयवेलायां कायः कायो मण्डिर्मण्डिः ॥ १५-०८
 मुहुर्तमपि ज्ञवेद्य नरः शुक्लेन कर्मणा ।
 न कल्पमपि कष्टेन लोकद्वयविरोधिना ॥ १३-०१
 मुक्तिमिच्छसि चेत्तात विषयान्विषवन्त्यज ।
 क्षमार्जवदयाशौचं सत्यं पीयूषवन्धिभ ॥ ०८-०१
 भूर्भुवःशिवोपदेशेन दृष्टस्त्रीभरणेन य ।
 दुःमितैः सम्प्रयोगेण पण्डितोऽप्यवसीदति ॥ ०१-०४
 भूर्भा यत्र न पूजयन्ते धान्यं यत्र सुसञ्चितम् ।
 दाम्पत्ये कलहो नास्ति तत्र श्रीः स्वयमागता ॥ ०३-२१
 भूर्भाषां पण्डिता द्वेष्या अधनानां मलाधनाः ।
 परांगना कुलस्त्रीणां सुभगानां य दूर्भगाः ॥ ०५-०६
 भूर्भुवःशिवोपदेशेन तस्माज्जातमृतो वरः ।
 मृतः स बाल्यदुःखाय यावज्जुवं जडो दलेत् ॥ ०४-०७
 भूर्भुवः प्रवर्तव्यः प्रत्यक्षो द्विपदः पशुः ।
 विद्यते वाक्य-शब्देन अदृशं कण्टकं यथा ॥ ०३-०७
 न दानैः शुध्यते नारी नोपवासशतैरपि ।
 न तीर्थसेवया तद्भद्रमर्तुः पदोदकैर्यथा ॥ १७-१०
 न देवो विद्यते काष्ठे न पाषाणे न मृगमये ।
 भावे हि विद्यते देवस्तस्माद्भावो हि कारणम् ॥ ०८-११
 न ध्यातं पदमीश्वरस्य विधिवत्संसारविच्छिन्नये
 स्वर्गद्वारकपाटपाटनपटुर्धर्मोऽपि नोपार्जितः ।
 नारीपीनपयोधरोरुयुगला स्वप्नेऽपि नाविंगितं
 मातुः केवलमेव यौवनवनच्छेदे कुठारा वयम् ॥ १६-०१
 न दुर्जनः साधुदशामुपैति
 भद्रप्रकारैरपि शिक्ष्यमाणः ।
 आमूलसिक्तः पयसा घृतेन
 न निम्बवृक्षो मधुरत्वमेति ॥ ११-०६
 न निर्मितो न चैव न दृष्टपूर्वो

न श्रूयते हेममयः कुरंगः ।

तथाऽपि तृष्णा रघुनन्दनस्य

विनाशकाले विपरीतबुद्धिः ॥ १६-०५

न पश्यति य जन्मान्धः कामान्धो नैव पश्यति ।

मदोन्मत्ता न पश्यन्ति अर्था द्योषं न पश्यति ॥ ०६-०८

न वेत्ति यो यस्य गुणप्रकर्षं

स तं सदा निन्दति नात्र शित्रम् ।

यथा किराती करिकुम्भलब्धां

मुक्तां परित्यज्य भिभर्ति गुञ्जाम् ॥ ११-०८

न विप्रपादोदककर्मणि

न वेदशास्त्रध्वनिगर्जितानि ।

स्वाहास्वधाकारविवर्जितानि

श्मशानतुल्यानि गृडाणि तानि ॥ १२-१०

न विश्वसेत्सुमित्रे य मित्रे यापि न विश्वसेत् ।

कदाचित्पुपितं मित्रं सर्वं गुल्यं प्रकाशयेत् ॥ ०२-०६

नाग्निहोत्रं विना वेदा न य दानं विना क्रिया ।

न भावेन विना सिद्धिस्तस्माद्भावो हि कारणम् ॥ ०८-१०

नाहारं चिन्तयेत्प्राज्ञो धर्ममेकं हि चिन्तयेत् ।

आहारो हि मनुष्याणां जन्मना सल जायते ॥ १२-२०

नात्रोदकसमं दानं न तिथिर्द्रादशी समा ।

न गायत्र्याः परो मन्त्रो न मातुर्द्वैवतं परम् ॥ १७-०७

नापितस्य गृहे क्षौरं पाषाणे गन्धलेपनम् ।

आत्मरूपं जले पश्यन् शकस्यापि श्रियं हरेत् ॥ १७-१३

नास्ति कामसमो व्याधिर्नास्ति मोलसमो शिपुः ।

नास्ति कोपसमो वक्त्रिर्नास्ति ज्ञानात्परं सुभम् ॥ ०५-१२

नास्ति मेघसमं तोयं नास्ति यात्मसमं बलम् ।

नास्ति यक्षुःसमं तेजो नास्ति धान्यसमं प्रियम् ॥ ०५-१७

नात्यन्तं सरलैर्भाव्यं गत्वा पश्य वनस्थलीम् ।

छिद्यन्ते सरलास्तत्र कुञ्जास्तिष्ठन्ति पादपाः ॥ ०७-१२

नदीतीरे य ये वृक्षाः परगोलेषु कामिनी ।

मन्त्रहीनाश्च राजानः शीघ्रं नश्यन्त्यसंशयम् ॥ ०२-१५

नदीनां शस्त्रपाणीनां नभीनां शृङ्गिणां तथा ।

विस्वासो नैव कर्तव्यः स्त्रीषु राजकुलेषु च ॥ ०१-१५
 नराणां नापितो धूर्तः पक्षिणां चैव वायसः ।
 यतुष्पादं शृगालस्तु स्त्रीणां धूर्ता य मालिनी ॥ ०५-२१
 निःस्पृहो नाधिकारी स्थान् नाकामो माण्डनप्रियः ।
 नाविदग्धः प्रियं ब्रूयात्स्पष्टवक्त्रा न वग्ध्यकः ॥ ०५-०५
 निमन्त्रोत्सवा विप्रा गावो नवतृणोत्सवाः ।
 पत्युत्साडयुता भार्या अहं कृषणायराणोत्सवः ॥ १२-१३
 निर्धनं पुरुषं वेश्या प्रजा भग्नं नृपं त्यजेत् ।
 भगा वीतकलं वृक्षं भुक्त्वा याभ्यागतो गृहम् ॥ ०२-१७
 निर्गुणस्य हतं रुपं दुःशीलस्य हतं कुलम् ।
 असिद्धस्य हता विधा ह्यभोगेन हतं धनम् ॥ ०८-१६
 निर्विषेणापि सर्पोऽपि कर्तव्या मडती कृणा ।
 विषमस्तु न याच्यस्तु घटाटोपो भयङ्करः ॥ ०६-१०
 पादशेषं पीतशेषं सन्ध्याशेषं तथैव च ।
 श्वानमूत्रसमं तोयं पीत्वा यान्द्रायणं यरेत् ॥ १७-११
 पादाभ्यां न स्पृशेदग्निं गुरुं ब्राह्मणमेव च ।
 नैव गां न कुमारीं च न वृद्धं न शिशुं तथा ॥ ०७-०६
 पक्षिणः काकश्चाण्डालः पशूनां चैव कुक्कुरः ।
 मुनीनां पापश्चाण्डालः सर्वयाण्डालनिन्दकः ॥ ०६-०२
 परकार्यविहन्ता च दाम्भिकः स्वार्थसाधकः ।
 छली द्वेषी मृदुः कूरो विप्रो मार्जार उच्यते ॥ ११-१५
 पठन्ति यतुरो वेदान्धर्मशास्त्राण्यनेकशः ।
 आत्मानं नैव जानन्ति दर्वी पाकरसं यथा ॥ १५-१२
 परैरुक्तगुणो यस्तु निर्गुणोऽपि गुणी भवेत् ।
 उन्द्रोऽपि लघुतां याति स्वयं प्रभ्यापितैर्गुणैः ॥ १६-०८
 परस्परस्य भर्माणि ये भाषन्ते नराधमाः ।
 त अथैव विलयं यान्ति वल्मीकोदरसर्पवत् ॥ ०६-०२
 परोक्षे कार्यहन्तारं प्रत्यक्षे प्रियवादिनम् ।
 वर्जयेत्तादृशं मित्रं विषकुम्भं पयोमुषम् ॥ ०२-०५
 परोपकराणां येषां जागर्ति हृदये सताम् ।
 नश्यन्ति विपदस्तेषां सम्पदः स्युः पदे पदे ॥ १७-१५
 पत्रं नैव यदा करीलविटपे दौषो वसन्तस्य किं

नोलूकोऽप्यवलोकते यद्वि द्दिवा सूर्यस्य किं दूषणम् ।
 वर्षा नैव पतन्ति यातकमुषे मेघस्य किं दूषणं
 यत्पूर्वं विधिना ललाटलिपितं तन्माजितुं कः क्षमः ॥ १२-०६
 पत्युराज्ञां विना नारी ल्युपोष्य प्रतयारिणी ।
 आयुष्यं उरते भर्तुः सा नारी नरकं व्रजेत् ॥ १७-०८
 पिता रत्नाकरो यस्य लक्ष्मीर्यस्य सखोदरा ।
 शङ्भो भिक्षाटनं कुर्यान्न दत्तमुपतिष्ठते ॥ १७-०५
 पीतः कुण्डेन तातश्चरणातललतो वल्लभो येन रोषा
 दाभाव्याद्विप्रवर्षैः स्ववदनविवरे धार्यते वैरिणी मे ।
 गेहं मे छेद्यन्ति प्रतिदिवसमुमाकान्तपूजानिमित्तं
 तस्मात्पित्रा सदाहं द्विजकुलनिलयं नाथ युक्तं त्यजामि ॥ १५-१६
 प्रातर्धृतप्रसङ्गेन मध्याह्ने स्त्रीप्रसङ्गतः ।
 रात्रौ यौरप्रसङ्गेन कालो गच्छन्ति धीमताम् ॥ ०८-११
 प्रभूतं कार्यमल्पं वा यन्नरः कर्तुमिच्छति ।
 सर्वारम्भेण तत्कार्यं सिंहादेकं प्रयक्षते ॥ ०६-१६
 प्रलये भिन्नमर्यादा भवन्ति किल सागराः ।
 सागरा भेदमिच्छन्ति प्रलयेऽपि न साधवः ॥ ०३-०६
 प्रणाम्य शिरसा विष्णुं त्रैलोक्याधिपतिं प्रभुम् ।
 नानाशास्त्रोद्धृतं वक्ष्ये राजनीतिसमुच्चयम् ॥ ०१-०१
 प्रस्तावसदृशं वाक्यं प्रभावसदृशं प्रियम् ।
 आत्मशक्तिसमं कोपं यो जानाति स पण्डितः ॥ १४-१५
 प्रत्युत्थानं य युद्धं य संविभागं य बन्धुषु ।
 स्वयमाङ्गम्य भुक्तं य शिक्षेय्यत्वारि कुक्कुटात् ॥ ०६-१८
 प्रियवाक्यप्रदानेन सर्वे तुष्यन्ति जन्तवः ।
 तस्मात्तदेव वक्तव्यं वयने का दरिद्रता ॥ १६-१३
 पृथिव्यां त्रीणि रत्नानि जलमन्नं सुभाषितम् ।
 भूटैः पाषाणभण्डेषु रत्नसंज्ञा विधीयते ॥ १४-०१
 पुनर्वित्तं पुनर्मित्रं पुनर्भार्या पुनर्मंडी ।
 अेतत्सर्वं पुनर्लभ्यं न शरीरं पुनः पुनः ॥ १४-०३
 पुष्ये गन्धं तिले तैलं काष्ठेऽग्निं पयसि घृतम् ।
 षक्षौ गुडं तथा दृढे पश्यात्मानं विवेकतः ॥ ०७-२१
 पुस्तकप्रत्ययाधीतं नाधीतं गुरुसन्निधौ ।

सभामध्ये न शोभन्ते जारगर्भा एव स्त्रियः ॥ १७-०१
पुस्तकस्था तु या विद्या परलस्तगतं धनम् ।
कार्यकाले समुत्पन्ने न सा विद्या न तद्धनम् ॥ १६-२०
पुत्राश्च विविधैः शीलैर्नियोज्याः सततं बुधैः ।
नीतिज्ञाः शीलसम्पन्ना भवन्ति कुलपूजिताः ॥ ०२-१०
रङ्गं करोति राजानं राजानं रङ्गमेव य ।
धनिनं निर्धनं चैव निर्धनं धनिनं विधिः ॥ १०-०५
राज्ञि धर्मिणि धर्मिष्ठाः पापे पापाः समे समाः ।
राजानमनुवर्तन्ते यथा राजा तथा प्रजाः ॥ १३-०८
राजपत्नी गुरोः पत्नी मित्रपत्नी तथैव य ।
पत्नीमाता स्वमाता य पञ्चैता मातरः स्मृताः ॥ ०५-२३
राजा राष्ट्रकृतं पापं राज्ञः पापं पुरोहितः ।
भर्ता य स्त्रीकृतं पापं शिष्यपापं गुरुस्तथा ॥ ०६-१०
राजा वेश्या यमश्चाग्निस्तस्करो बालयायकौ ।
परदुःखं न जानन्ति अष्टमो ग्रामकण्टकः ॥ १७-१६
ऋणकर्ता पिता शत्रुर्माता य व्यभियारिणी ।
भार्या रूपावती शत्रुः पुत्रः शत्रुरपण्डितः ॥ ०६-११
ऋणकर्ता पिता शत्रुर्माता य व्यभियारिणी ।
भार्या रूपावती शत्रुः पुत्रः शत्रुरपण्डितः ॥ ०८-२१
रूपयौवनसम्पन्ना विशालकुलसम्भवाः ।
विद्याहीना न शोभन्ते निर्गन्धाः किंशुका यथा ॥ ०३-०८
स ज्वति गुणा यस्य यस्य धर्मः स ज्वति ।
गुणधर्मविहीनस्य ज्वितं निष्प्रयोजनम् ॥ १४-१३
सा भार्या या शुचिर्दक्षा सा भार्या या पतिप्रता ।
सा भार्या या पतिप्रीता सा भार्या सत्यवादिनी ॥ ०४-१३
साधुभ्यस्ते निवर्तन्ते पुत्रमित्राणि भान्धवाः ।
ये य तैः सल गन्तारस्तद्धर्मात्सुकृतं कुलम् ॥ ०४-०२
साधूनां दर्शनं पुण्यं तीर्थभूता हि साधवः ।
कालेन हलते तीर्थं सद्यः साधुसमागमः ॥ १२-०८
सानन्दं सदनं सुतास्तु सुधियः कान्ता प्रियालापिनी
छ्छापूर्तिधनं स्वयोचिति रतिः स्वाज्ञापराः सेवकाः ।
आतिथ्यं शिवपूजनं प्रतिदिनं मिष्टान्नपानं गृहे

साधोः संगमुपासते य सततं धन्यो गृहस्थाश्रमः ॥ १२-०१

सधः प्रज्ञाडरा तुएडी सधः प्रज्ञाकरी वया ।

सधः शक्तिडरा नारी सधः शक्तिकरं पयः ॥ १७-१४

सकृज्जल्पन्ति राजानः सकृज्जल्पन्ति पण्डिताः ।

सकृत्कन्याः प्रदीयन्ते त्रीण्येतानि सकृत्सकृत् ॥ ०४-११

समाने शोभते प्रीतिः राज्ञि सेवा य शोभते ।

वाणिज्यं व्यवहारेषु दिव्या स्त्री शोभते गृहे ॥ ०२-२०

संसारतापदग्धानां त्रयो विश्रान्तिहेतवः ।

अपत्यं य कलत्रं य सतां सङ्गतिरेव य ॥ ०४-१०

संसारविषवृक्षस्य द्वे कृलेऽमृतोपमे ।

सुभाषितं य सुस्वादु सङ्गतिः सज्जने जने ॥ १६-१८

सन्तोषामृततृप्तानां यत्सुभं शान्तिरेव य ।

न य तद्धनवृद्धानामितश्चेतश्च धावताम् ॥ ०७-०३

सन्तोषस्त्रिषु कर्तव्यः स्वदारे भोजने धने ।

त्रिषु शैव न कर्तव्योऽध्ययने जपदानयोः ॥ ०७-०४

सन्तोषस्त्रिषु कर्तव्यः स्वदारे भोजने धने ।

त्रिषु शैव न कर्तव्योऽध्ययने जपदानयोः ॥ १३-१८

सर्वौषधीनाममृता प्रधाना

सर्वेषु सौष्येष्वशनं प्रधानम् ।

सर्वेन्द्रियाणां नयनं प्रधानं

सर्वेषु गात्रेषु शिरः प्रधानम् ॥ ०८-०४

सत्सङ्गाद्भवति हि साधुना भवानां

साधूनां न हि भलसंगतः भलत्वम् ।

आमोहं कुसुमभवं मृदेव धत्ते

मृद्गन्धं नहि कुसुमानि धारयन्ति ॥ १२-०७

सत्यं माता पिता ज्ञानं धर्मो भ्राता दया सभा ।

शान्तिः पत्नी क्षमा पुत्रः षडेते मम आन्धवाः ॥ १२-११

सत्येन धार्यते पृथ्वी सत्येन तपते रविः ।

सत्येन वाति वायुश्च सर्वं सत्ये प्रतिष्ठितम् ॥ ०५-१८

शान्तितुल्यं तपो नास्ति न सन्तोषात्परं सुभम् ।

न तृष्णायाः परो व्याधिर्न य धर्मो दयापरः ॥ ०८-१३ (दयासमः)

शैले शैले य माण्डिक्यं मौक्तिकं न गजे गजे ।

साधवो न छि सर्वत्र यन्त्रं न वने वने ॥ ०२-०८
शकटं पञ्चसदस्तेन दशसदस्तेन वाजिनम् ।
गजं सप्तसदस्रेण दशत्यागेन दुर्जनम् ॥ ०७-०७
श्वोकेन वा तदर्धेन तदर्धाधिक्षरेण वा ।
अभन्त्यं द्विवसं कुर्याद्दानाध्ययनकर्मभिः ॥ ०२-१३
शोकेन रोगा वर्धन्ते पयसा वर्धते तनुः ।
घृतेन वर्धते वीर्यं मांसान्मांसं प्रवर्धते ॥ १०-२०
श्रुत्वा धर्मं विजानाति श्रुत्वा त्यजति दुर्मतिम् ।
श्रुत्वा ज्ञानमवाप्नोति श्रुत्वा मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ०६-०१
शुद्धं भूमिगतं तोयं शुद्धा नारी पतिप्रता ।
शुचिः क्षेमकरो राजा सन्तोषो ब्राह्मणः शुचिः ॥ ०८-१७
शुनः पुच्छमिव व्यर्थं ज्वितं विधया विना ।
न गुह्यगोपने शक्तं न य दंशनिवारणे ॥ ०७-१६
सिंहादेकं बकादेकं शिक्षेयत्वारि कुक्कुटात् ।
वायसात्पञ्च शिक्षेय षट्शुनस्त्रीणि गर्दभात् ॥ ०६-१५
स्त्रीणां द्विगुण आहारो लज्जा यापि यतुर्गुणा ।
साडसं षड्गुणं यैव कामश्चाष्टगुणः स्मृतः ॥ ०१-१७
सुभार्थी येत्यजेद्विधां विद्यार्थी येत्यजेत्सुभम् ।
सुभार्थिनः कुतो विद्या सुभं विद्यार्थिनः कुतः ॥ १०-०३
सुकुले योजयेत्कन्यां पुत्रं विद्यासु योजयेत् ।
व्यसने योजयेच्छत्रुं मित्रं धर्मेण योजयेत् ॥ ०३-०३
सुश्रान्तोऽपि वडेद्भारं शीतोष्णं न य पश्यति ।
सन्तुष्टश्चरते नित्यं त्रीणि शिक्षेय गर्दभात् ॥ ०६-२१
सुसिद्धमौषधं धर्मं गृह्णच्छत्रुं य मैथुनम् ।
कुम्भुक्तं कुश्रुतं यैव मतिमान्न प्रकाशयेत् ॥ १४-१७
स्वसदस्तत्रयिता माला स्वसदस्तघृष्टयन्त्रम् ।
स्वसदस्तलिपितं स्तोत्रं शकस्यापि श्रियं हरेत् ॥ ०६-१२
स्वभावेन छि तुष्यन्ति देवाः सत्युरुषाः पिता ।
ज्ञातयः स्नानपानाभ्यां वाक्यदानेन परिउताः ॥ १३-०३
स्वर्गास्थितानामिह ज्वलोडे
यत्वारि चिह्नानि वसन्ति देहे ।
दानप्रसंगो मधुरा य वाणी

देवार्थनं ब्राह्मणतर्पणं य ॥ ०७-१६
 स्वयं कर्म करोत्यात्मा स्वयं तद्धलमश्रुते ।
 स्वयं भ्रमति संसारे स्वयं तस्माद्भिमुख्यते ॥ ०६-०८
 तादृशी जायते बुद्धिर्व्यवसायोऽपि तादृशः ।
 सडायास्तादृशा अेव यादृशी भवितव्यता ॥ ०६-०६
 तावद्भयेषु भेतव्यं यावद्भयमनागतम् ।
 आगतं तु भयं वीक्ष्य प्रदर्तव्यमशङ्कया ॥ ०५-०३
 तावन्मौनेन नीयन्ते कोडिलैश्चैव वासराः ।
 यावत्सर्वजनानन्ददायिनी वाक्प्रवर्तते ॥ १४-१८
 तददं सम्प्रवक्ष्यामि लोकानां छितकाम्यथा ।
 येन विज्ञातमात्रेण सर्वज्ञात्वं प्रपद्यते ॥ ०१-०३
 तद्भोजनं यद्द्विजसुक्तशेषं
 तत्सौर्द्धं यत्कियते परस्मिन् ।
 सा प्राज्ञता या न करोति पापं
 धर्मं विना यः कियते स धर्मः ॥ १५-०८
 तैलाभ्यङ्गे शिताधूमे मैथुने क्षौरकर्मणि ।
 तावद्भवति यादृशो यावत्स्नानं न याथरेत् ॥ ०८-०६
 तक्षकस्य विषं दन्ते मक्षिकायास्तु मस्तके ।
 वृश्चिकस्य विषं पुर्य्छे सर्वाङ्गे दुर्जने विषम् ॥ १७-०८
 ते पुत्रा ये पितुर्भक्ताः स पिता यस्तु पोषकः ।
 तन्मित्रं यत्र विश्वासः सा भार्या यत्र निर्वृतिः ॥ ०२-०४
 तृणं ब्रह्मविदः स्वर्गस्तृणं शूरस्य ज्वितम् ।
 जिताशस्य तृणं नारी निःस्पृहस्य तृणं जगत् ॥ ०५-१४
 तृणं लघु तृणात्तूलं तूलादपि य याचकः ।
 वायुना किं न नीतोऽसौ मामयं याययिष्यति ॥ १६-१५
 तुष्यन्ति भोजने विप्रा मयूरा धनगर्जिते ।
 साधवः परसम्पत्तौ भवाः परविपत्तिषु ॥ ०७-०८
 त्यज दुर्जनसंसर्गं भज साधुसमागमम् ।
 कुरु पुण्यमडोरात्रं स्मर नित्यमनित्यतः ॥ १४-२०
 त्यजन्ति मित्राणि धनैर्विडीनं
 पुत्राश्च दाराश्च सुदुर्जनाश्च ।
 तमर्थवन्तं पुनराश्रयन्ति

अर्थो हि लोके मनुष्यस्य बन्धुः ॥ १५-०५
 त्यजेद्धर्मं दयाहीनं विधाहीनं गुरुं त्यजेत् ।
 त्यजेत्कोधमुर्षीं भार्यां निःस्नेहान्बान्धवांस्त्यजेत् ॥ ०४-१६
 त्यजेदेकं कुलस्यार्थे ग्रामस्यार्थे कुलं त्यजेत् ।
 ग्रामं जनपदस्यार्थे आत्मार्थे पृथिवीं त्यजेत् ॥ ०३-१०
 उद्योगे नास्ति दारिद्र्यं जपतो नास्ति पातकम् ।
 मौनेन कलहो नास्ति नास्ति जागरिते भयम् ॥ ०३-११
 उपार्जितानां वित्तानां त्याग एव हि रक्षाणाम् ।
 तडागोदरसंस्थानां परीवाह एवाम्भसाम् ॥ ०७-१४
 उपसर्गोऽन्यथेके यः दृढिर्भिक्षे यः भयावले ।
 असाधुजनसम्पर्के यः पलायेत्स जिवति ॥ ०३-१६
 उर्व्यां कोऽपि महीधरो लघुतरौ दौर्भ्यां धृतौ
 लीलया तेन त्वं द्विवि भूतले यः सततं गोवर्धनो गीयसे ।
 त्वां त्रैलोक्यधरं वडामि कुयथोरत्रे न तद्रण्यते
 किं वा केशव भाषणेन बभूवुः पुण्यैर्यशो लभ्यते ॥ १५-१६
 उत्पन्नपश्चात्तापस्य बुद्धिर्भवति यादृशी ।
 तादृशी यद्वि पूर्वं स्यात्कस्य न स्यान्महोदयः ॥ १४-०७
 वाचां शौचं यः मनसः शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।
 सर्वभूतदयाशौचमेतच्छौचं परार्थिनाम् ॥ ०७-२०
 वापीकूपतडागानामारामसुरवेशमनाम् ।
 उच्छेदने निराशङ्कः स विप्रो भ्लेच्छ उच्यते ॥ ११-१६
 वरं न राजयं न कुराजराजयं
 वरं न मित्रं न कुमित्रमित्रम् ।
 वरं न शिष्यो न कुशिष्यशिष्यो
 वरं न दारं न कुदरदारः ॥ ०६-१३
 वरं प्राणपरित्यागो मानभङ्गेन जिवनात् ।
 प्राणत्यागे क्षणां दृष्टं मानभङ्गे द्विने द्विने ॥ १६-१५
 वरं वनं व्याघ्रगजेन्द्रसेवितं
 द्रुमालयं पत्रङ्गलाम्बुसेवनम् ।
 तृणेषु शय्या शतशुर्णवल्कलं
 न बन्धुमध्ये धनहीनजिवनम् ॥ १०-१२
 वरयेत्कुलजां प्राज्ञो विदुषामपि कन्यकाम् ।

उपशीलां न नीयस्य विवाहः सदृशे कुले ॥ ०१-१४
 वयसः परिणामेऽपि यः षलः षल अेव सः ।
 सम्पुत्रमपि माधुर्यं नोपयातीन्द्रवारुणम् ॥ १२-२३
 विद्वान्प्रशस्यते लोके विद्वान् सर्वत्र पूज्यते ।
 विद्यया लभते सर्वं विद्या सर्वत्र पूज्यते ॥ ०८-२०
 विद्या मित्रं प्रवासे य भार्या मित्रं गृहेषु य ।
 व्याधितस्यौषधं मित्रं धर्मो मित्रं मृतस्य य ॥ ०५-१५
 विद्या मित्रं प्रवासे य भार्या मित्रं गृहेषु य ।
 व्याधितस्यौषधं मित्रं धर्मो मित्रं मृतस्य य ॥ १२-१७
 विद्यार्थी सेवकः पान्थः क्षुधार्तो भयकातरः ।
 भाएडारी प्रतिडारी य सप्त सुमान्प्रबोधयेत् ॥ ०८-०६
 विनयं राजपुत्रेभ्यः पण्डितेभ्यः सुभाषितम् ।
 अनृतं धूतकारेभ्यः स्त्रीभ्यः शिक्षितं कैतवम् ॥ १२-१८
 विप्रास्मिन्नगरे मडाकथय कस्तालद्रुमाणां गणः
 को दाता रजको ददाति वसनं प्रातर्गुडीत्वा निशि ।
 को दक्षः परवित्तदारुणो सर्वोऽपि दक्षो जनः
 कस्माज्जुवसि ले सपे विषकृमिन्त्यायेन जुवाम्यडम् ॥ १२-०८
 विप्रयोर्विप्रवल्न्योश्च दम्पत्योः स्वामिभृत्ययोः ।
 अन्तरेण न गन्तव्यं लस्य वृषभस्य य ॥ ०७-०५
 विप्रो वृक्षस्तस्य मूलं य सन्ध्या
 वेदः शाभा धर्मकर्माणि पत्रम् ।
 तस्मान्मूलं यत्नतो रक्षाणीयं
 छिन्ने मूले नैव शाभा न पत्रम् ॥ १०-१३
 विषादप्यमृतं ग्राह्यममेध्यादपि काञ्चनम् ।
 अमित्रादपि सदृत्तं बालादपि सुभाषितम् ॥ ०१-१६
 वित्तं देडि गुणान्वितेषु मतिमन्त्रान्त्र देडि क्वचित्
 प्राप्तं वारिनिधेर्जलं धनमुपे माधुर्ययुक्तं सदा ।
 जुवास्थावरजगमांश्च सकलान्संशुष्य भूमण्डलं
 भूयः पश्य तदेव कोटिगुणितं गच्छन्तमम्भोनिधिम् ॥ ०८-०४
 वित्तेन रक्ष्यते धर्मो विद्या योगेन रक्ष्यते ।
 मृदुना रक्ष्यते भूपः सत्स्त्रया रक्ष्यते गृहम् ॥ ०५-०८
 विवेकिनमनुप्राप्ता गुणा यान्ति मनोज्ञताम् ।

सुतरां रत्नमाभाति यामीकरनियोजितम् ॥ १६-०८

वृद्धकाले मृता भार्या भन्धुलस्तगतं धनम् ।

भोजनं च पराधीनं तिस्रः पुंसां विऽम्भनाः ॥ ०८-०८

वृथा वृष्टिः समुद्रेषु वृथा तृप्तस्य भोजनम् ।

वृथा दानं समर्थस्य वृथा दीपो दिवापि च ॥ ०५-१६

व्यालाश्रयापि विह्वलापि सकष्टकापि

वकापि पङ्क्तिर्लभवापि दुरासदापि ।

गन्धेन भन्धुरसि केतकि सर्वजन्तो-

रेको गुणः भवु निडन्ति समस्तदोषान् ॥ १७-२१

य अेतान्विंशतिगुणानायश्चिष्यति मानवः ।

कार्यावस्थासु सर्वासु अजेयः स भविष्यति ॥ ०६-२२

यावत्स्वस्थो ह्ययं देहो यावन्मृत्युश्च दूरतः ।

तावदात्मछित्तं कुर्यात्प्राणान्ते किं कश्चिष्यति ॥ ०४-०४

यदूरं यदुराराध्यं यच्च दूरे व्यवस्थितम् ।

तत्सर्वं तपसा साध्यं तपो हि दुरतिक्रमम् ॥ १७-०३

यद्वि रामा यद्वि च रमा यद्वि तनयो विनयगुणोपेतः ।

तनये तनयोत्पत्तिः सुरवरनगरे किमाधिक्यम् ॥ १७-१६

यदीच्छसि वशीकर्तुं जगद्वेकेन कर्मणा ।

पुरा पञ्चदशास्थेभ्यो गां चरन्ती निवारय ॥ १४-१४

यस्माच्च प्रियमिच्छेत्तु तस्य भ्रूयात्सदा प्रियम् ।

व्याधो मृगवधं कर्तुं गीतं गायति सुस्वरम् ॥ १४-१०

यस्मिन्देशे न सम्मानो न वृत्तिर्न च भान्धवाः ।

न च विधागमोऽप्यस्ति वासं तत्र न कारयेत् ॥ ०१-०८

यस्मिन्नुष्टे भयं नास्ति तुष्टे नैव धनागमः ।

निग्राहोऽनुग्राहो नास्ति स रुष्टः किं कश्चिष्यति ॥ ०६-०६

यस्य चित्तं द्रवीभूतं कृपया सर्वजन्तुषु ।

तस्य ज्ञानेन मोक्षेण किं जटाभस्मलेपनैः ॥ १५-०१

यस्य नास्ति स्वयं प्रज्ञा शास्त्रं तस्य करोति किम् ।

लोचनान्ध्यां विहीनस्य दर्पणः किं कश्चिष्यति ॥ १०-०६

यस्य पुत्रो वशीभूतो भार्या छन्दानुगामिनी ।

विभवे यच्च सन्तुष्टस्तस्य स्वर्गं ध्रुवैव हि ॥ ०२-०३

यस्य स्नेहो भयं तस्य स्नेहो दुःखस्य भाजनम् ।

स्नेहमूलानि दुःभानि तानि त्यक्त्वा वसेत् सुभम् ॥ १३-०५

यस्यार्थास्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य भान्यवाः ।

यस्यार्थाः स पुमौल्लोके यस्यार्थाः स य पण्डितः ॥ ०६-०५

यस्यार्थास्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य भान्यवाः ।

यस्यार्थाः स पुमौल्लोके यस्यार्थाः स य पण्डितः ॥ ०७-१५

यथा यतुर्भिः कनकं परीक्ष्यते

निर्घर्षाण्येदन्तापताडनैः ।

तथा यतुर्भिः पुरुषः परीक्ष्यते

त्यागेन शीलेन गुणेन कर्मणा ॥ ०५-०२

यथा धेनुसहस्रेषु वत्सो गच्छति मातरम् ।

तथा यस्य कृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति ॥ १३-१५

यत्रोदकं तत्र वसन्ति उंसा-

स्तथैव शुष्कं परिवर्जयन्ति ।

न उंसातुल्येन नरेण भाव्यं

पुनस्त्यजन्तः पुनराश्रयन्ते ॥ ०७-१३

यौवनं धनसम्पत्तिः प्रभुत्वमविवेकिता ।

अेकैकमप्यनर्थाय किमु यत्र यतुष्टयम् ॥ १७-२२

यस्य स्नेहो भयं तस्य स्नेहो दुःखस्य भाजनम् ।

स्नेहमूलानि दुःभानि तानि त्यक्त्वा वसेत् सुभम् ॥ १३-०६

ये तु संवत्सरं पूर्णां नित्यं मौनेन भुञ्जते ।

युगाडोटिसहस्रं तैः स्वर्गलोके महीयते ॥ ११-०८

येषां न विद्या न तपो न दानं

ज्ञानं न शीलां न गुणो न धर्मः ।

ते मर्त्यलोके भुवि भारभूता

मनुष्यरूपेण मृगाश्चरन्ति ॥ १०-०७

येषां श्रीमद्यशोदासुतपदकमले नास्ति लक्तिर्नराणां

येषामाभीरकन्याप्रियगुणकथने नानुरक्ता रसज्ञा ।

येषां श्रीकृष्णशलीलावलितरसकथासादरौ नैव कर्णौ

धिक् तान् धिक् तान् धिगेतान् कथयति सततं कीर्तनस्थो मृदंगः ॥ १२-०५

यो ध्रुवाणि परित्यज्य अध्रुवं परिषेवते ।

ध्रुवाणि तस्य नश्यन्ति याध्रुवं नष्टमेव हि ॥ ०१-१३

यो मोहान्मन्यते मूढो रक्तयेयं मयि कामिनी ।

स तस्या वशगो भूत्वा नृत्येत् कीडाशकुन्तवत् ॥ १६-०३

युगान्ते प्रयत्नेभ्यः कल्पान्ते सम सागराः ।

साधवः प्रतिपन्नार्थान्न यत्नन्ति कदाचन ॥ १३-२१

एति वार्त्तानुक्रमयाज्ञिकनीतिदर्पणः सम्पूर्णाः ।

Processed and proofread by Sunder Hattangadi

——
Chanakya Niti Devanagari Alphabetical

pdf was typeset on July 11, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

